

spóźniony

Adjektiv | *spóźniony* - Singular, Nominativ

verspatet

Spieszę się, jestem już spóźniony do pracy.

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	spóźniony	spóźnieni
Genitiv	spóźnionego	spóźnionych
Dativ	spóźnionemu	spóźnionym
Akkusativ	spóźniony/spóźnionego	spóźnionych
Instrumental	spóźnionym	spóźnionymi
Lokativ	spóźnionym	spóźnionych
Vokativ	spóźniony	spóźnieni

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	spóźniona	spóźnione
Genitiv	spóźnionej	spóźnionych
Dativ	spóźnionej	spóźnionym
Akkusativ	spóźnioną	spóźnione
Instrumental	spóźnioną	spóźnionymi
Lokativ	spóźnionej	spóźnionych
Vokativ	spóźniona	spóźnione

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	spóźnione	spóźnione
Genitiv	spóźnionego	spóźnionych
Dativ	spóźnionemu	spóźnionym
Akkusativ	spóźnione	spóźnione
Instrumental	spóźnionym	spóźnionymi
Lokativ	spóźnionym	spóźnionych
Vokativ	spóźnione	spóźnione

